

mig er en særlov det, at man f.eks. ophøjer nogle administrative afgørelser, man er utilfreds med, til lov og så træffer den modsatte beslutning, en Tvind-lov. Kosovo-loven vedkender jeg mig gerne; den gjaldt en særlig gruppe – det er folkepensionister også – men den gjaldt alle kosovoalbannere under bestemte betingelser, og derfor er det ikke en særlov efter min opfattelse.

Og det nytter jo altså ikke noget. Man får ikke mig hængt op på i dag i detaljer at sige, hvordan en kommende borgerlig regerings lovforslag vil se ud. Det vil jeg altså ikke gøre, for vi ved ikke, hvornår det bliver.

Men der er mange muligheder, der er mange modeller. Man kan indføre brugerbetaling; der er masser af ting, man kan gøre. Der er slet ikke nogen, der siger, at vi vil tage udgangspunkt i denne her integrationslov. Det kan være, at det kommer til at se helt anderledes ud, at vi har fået en meget genial idé eller andre har fået en meget genial idé inden da.

Men det, der ligger helt klippefast, er, at vi ikke vil være med til diskrimination af danskerne, og at integrationslovgivning skal tilskynde udlændinge til at integrere sig i Danmark.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg var blevet helt bange for, at jeg slet ikke skulle nå at komme til.

Hidtil har jeg og den konservative folketingsgruppe været rimelig trygge ved, at det var den indenrigsminister, som nu kommer ind i salen og sætter sig på sin plads, som var den øverste ansvarlige for administrationen af såvel udlændingeloven som integrationsloven. Vi var trygge, fordi det ikke var en anden socialdemokrat og da slet ikke hr. Jørgen Estrup fra det andet regeringsparti. Men jeg må indrømme, at efter den seneste tids debat og efter afskaffelsen af introduktionsydelsen her forleden er jeg og den konservative folketingsgruppe ikke trygge mere. Vi er meget utrygge.

Lad mig spørge indenrigsministeren helt klart: Hvorfor skal nyttilkomne udlændinge nu have markant bedre økonomiske forhold end unge på statens uddannelsesstøtte? Hvorfor skal nyttilkomne udlændinge have markant bedre økonomiske forhold end danske folkepensionister? Hvorfor skal nyttilkomne udlændinge have markant bedre økonomiske forhold end danskere på kontanthjælp? Det var tre klare spørgsmål.

Sig mig, hvad er der blevet af alle de gode og saglige argumenter for introduktionsydelsen,

som indenrigsministeren, som Socialdemokratiet og som De Radikale havde sidste sommer, denne sommer og for en uge siden? Hvor er alle de gode ideer blevet af?

Forleden sagde fru Elisabeth Arnold i en anden sammenhæng om statsministeren, at han havde lige så lidt ryggrad som en medisterpølse. Må jeg nu spørge: Har De Radikale, har Socialdemokratiet og har indenrigsministeren mere ryggrad end den samme ministerpølse – undskyld, medister?

Lad mig så vende mig til et emne, der er gjort meget lidt ud af, heldigvis ikke af indenrigsministeren og statsministeren, men i debatten, nemlig det, som disse to ministre understregede er det helt fundamentale for den vellykkede integration i det danske samfund, og det er jeg enig i, nemlig at man kan beherske det danske sprog.

Men når det er sagt – og vi tillægger det akkurat lige så stor vægt – så synes jeg ikke, jeg er imponeret over den indsats, som regeringen har ydet på dette område for at give indvanderne mulighed for at tale godt dansk, så de kan komme ud og få et job, komme ud på det danske arbejdsmarked. Hvorfor fortsætter man i den danske folkeskole med at give time efter time efter time i tyrkisk, iransk, hebraisk eller hvad man nu ellers kan, altså i modersmålet, i stedet for at bruge alle disse timer til at lære eleverne dansk, dansk og atter dansk? Hvorfor accepterer man, at vi stadig væk kan opleve børn, der er født i Danmark, og som møder i 1. klasse, når de er 6 eller 7 år, uden at de kan ét ord dansk?

Hvorfor siger man ikke det, som vi har foreslået adskillige gange: Når det hos børn i 3-årsalderen kan konstateres, at de ikke kan ét ord dansk, selv om de har boet her siden deres fødsel, kan kommunen med loven i hånd sige: De børn skal i børnehave for at lære det danske sprog og for at blive integreret i den kultur, de normer og det samfund, de skal være en del af i fremtiden.

Og hvad med ghettodannelser? Vi ved jo alle sammen, at hvis man som udlænding bor i et kvarter eller en boligblok, hvor 80 pct. af dem, der bor der, alle sammen taler samme sprog som én selv og det ikke er dansk, er det utrolig svært at blive integreret. Hvorfor vil man så alligevel ikke acceptere, at kommunen med loven i hånd skal have lov til at sige, at der ikke må bo mere end eksempelvis 25 pct. udlændinge i denne boligblok, for ellers kan de ikke blive in-